



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja: Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BIAŁYSTOK, ul. Marsz. Piłsudskiego 6, tel. 15-86; BIELSKO Cies., ul. Trzeciego Maja Nr. 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, ul. Portowa, tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, ul. Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, ul. Kościuszki Nr. 3, tel. 16-57; LWÓW, Rutowskiego 8, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 11, tel. 222; POZNAN, Al. Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, ul. Dęblńska Nr. 11, tel. 11-99; TORUN, Łazienna 28, tel. 263; WILNO, ul. Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 244. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 245. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 września 1932 r. o zniesieniu kancelarii notarialnej w Peczenizynie, w okręgu sądu okręgowego w Kołomyji i o utworzeniu trzeciej kancelarii notarialnej w Kołomyji w tym samym okręgu sądowym.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 sierpnia 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o przemiale żyta. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 września 1932 r., Nr. 78, poz. 695).

Ruch służbowy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

244.

ZARZĄDZENIE.

Na zasadzie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 137), oraz ustawy z dnia

28 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 255) nadają

KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

ś. p. Franciszkowi Żwirce, porucznikowi - pilotowi, za zasługi na polu propagandy lotnictwa na terenie międzynarodowym, —

ś. p. Stanisławowi Wigurze, inżynierowi, za zasługi na polu organizacji i rozwoju techniki w lotnictwie.

Warszawa, dnia 14 września 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:
w z. (—) Wł. Zawadzki.

—oOo—

245.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 września 1932 r.

o zniesieniu kancelarii notarialnej w Peczenizynie, w okręgu sądu okręgowego w Kołomyji i o utworzeniu trzeciej kancelarii notarialnej w Kołomyji w tym samym okręgu sądowym.

Na mocy § 9 ust. 1 ordynacji notarialnej z dnia 25 lipca 1871 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 75), zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się kancelarię notarialną w Peczenizynie w okręgu sądu okręgowego w Kołomyji.

§ 2. Tworzy się trzecią kancelarię notarialną w Kołomyji w tym samym okręgu sądowym.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
(—) C. Michałowski.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 31 sierpnia 1932 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o przemiale żyta.

Na podstawie art. 1 punkt a) i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 374) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się dla potrzeb rynku wewnętrznego następujące typy maki żytniej:

1) „żytnia I gatunek 0 do 55%“ — stanowiąca nie wyżej jak 55%-wy wymiał z ziarna żyta;

2) „żytnia I gatunek 0 do 65%“ — stanowiąca nie wyżej jak 65%-wy wymiał z ziarna żyta;

3) „żytnia II gatunek“ (zwana także „sitkową“) — stanowiąca 10 — 15%-wy dalszy, nie wyżej jednak jak do 70% wymiał z ziarna żyta, przemielenego na wyższe gatunki maki;

4) „żytnia razowa“ — stanowiąca nie wyżej jak 95%-wy wymiał z ziarna żyta;

5) „żytnia poślednia“ — stanowiąca dalszy, ponad 70% wymiał z ziarna żyta.

Odciąganie maki, wskazanej w punktach 1), 2) i 4) niniejszego paragrafu, jest niedozwolone.

§ 2. Przemiał żyta dozwolony jest tylko na ustalone w § 1 niniejszego rozporządzenia typy maki.

§ 3. Przemiał żyta na mąkę innych gatunków:

dla własnego użytku,

dla celów eksportowych,

dla celów wskazanych przez władze wojskowe,

22)

ORZECZENIA

Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

ZASADY PRAWNE. *)

PRAWO MATERJALNE OGÓLNE.

Funkcjonariusze państwowi.

Uposażenie.

1) Zaliczenie danego czasu do oznaczenia grupy uposażenia i wysokości dodatku starszeństwa w danej grupie samo przez się nie uzasadnia jeszcze prawa odnośnego funkcjonariusza państwowego do żądania wypłaty za ten czas uposażenia służbowego. (Wyrok z 4.V. 1929 r. L. Rej. 411/27).

2) W myśl ostatniego ustępu artykułu 98 ustawy o uposażeniu z 9 października 1923 poz. 924 Dz. Ust., do wojskowych zawodowych mają zastosowanie analogicznie przepisy, określające zaliczenie lat z czasu służby przedwojennej lub pracy zawodowej funkcjonariuszom cywilnym, a więc przepisy, zawarte w artykule 19 ustawy

*) Powołane w nawiasie przy zasadach prawnych wyroki z motywami z r. 1929 i 1930 zamieszczone są w rocznikach 1929 i 1930 „Zbioru wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego“; wyroki z motywami z r. 1932 ukażą się w roczniku 1932.

Roczniki „Zbioru wyroków“ nabywać można w Administracji „Monitora Polskiego“, Warszawa, ul. Królewska 5.

z 13 lipca 1920 poz. 429 Dz. Ust., które stanowią, że z poprzedniej służby przedwojennej lub pracy zawodowej zaliczyć można do czasu wysługi najwyżej 20 lat. (Wyrok z 25.VI. 1929 r. L. Rej. 1679/27).

3) W myśl art. 111 ustawy uposażeniowej z 9 października 1923 poz. 924 Dz. Ust., służba urzędników wojskowych, pozostających w służbie w chwili wydania tej ustawy, nie była równorzędna ze służbą oficerów zawodowych, nawet odbyta w tym samym stopniu służbowym. (Wyrok z 31.X. 1929 r. L. rej. 4086/27).

4) Rehabilitujące orzeczenie komisji dyscyplinarnej, które w drodze rewizji uchyliło pierwotnie zapadłe skazujące orzeczenie dyscyplinarne, anuluje tem samem wszelkie skutki pierwotnego orzeczenia i przywraca osobie zrehabilitowanej prawo do poborów służbowych, wstrzymanych na mocy pierwotnego dyscyplinarnego orzeczenia. (Wyrok z 24.X. 1929 r. L. rej. 2106/27).

5) Przepis pkt. e) art. 106 ustawy z 9 października 1923 poz. 924 Dz. Ust. jest samodzielnym, niezależnym od innych punktów tegoż artykułu przepisem, nie uzupełniającym bynajmniej kategorii nauczycieli, objętych art. 3 tej ustawy, lecz regulującym jedynie normy uposażenia przy pierwszym zaliczeniu nauczycieli szkół powszechnych, czynnych w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy i mających egzamin rektorski. (Wyrok z 30.XI. 1929 r. L. Rej. 4449/27).

6) Zastrzeżenie w piśmie nominacyjnym o ważności nominacji (awansu) od daty wstecznej, jako nie przewidziane w ustawie o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1922 poz. 164 Dz. Ust., nie może pozbawić nominata (awansowanego) uprawnień, przysługujących mu z art. 7 i 11 ustawy uposażeniowej z 9 października 1923 r. przy uwzględnieniu grupy i szczebla uposażenia, według których prawnie pobierał uposażenie w dniu,

poprzedzającym bezpośrednio dzień wydania pisma nominacyjnego. (Wyrok z 5.XII. 1929 r. L. Rej. 3987/27).

7) Art. 3 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. nie ma zastosowania przy zbiegu zaopatrzenia z uposażeniem za służbę czynną. (Wyrok z 15.III. 1930 r. L. Rej. 1128/28).

8) Pobierane przez członków Kapituły Metropolitalnej uposażenie od władz kościelnych nie stanowi, w myśl ustępu 3 art. XXIV Konkordatu, uposażenia ze Skarbu Państwa w rozumieniu ustaw uposażeniowych i emerytalnych. (Wyrok z 15.III. 1930 r. L. Rej. 1128/28).

9) Wynagrodzenie, otrzymywane przez żonę funkcjonariusza państwowego za odbywanie zleconych jej wykładów, nie może być uważane za uposażenie lub zaopatrzenie z instytucji państwowej, o których mówi art. 4 punkt a) ustawy uposażeniowej z 9 października 1923 poz. 924 Dz. Ust. (Wyrok z 8.II. 1930 r. L. Rej. 421/28).

10) Przy wymiarze uposażenia według zasad ustępu 3 art. 7 ustawy uposażeniowej z 9 października 1923 r. naczelnika wydziału Kuratorium lub też wizytatora szkół, zamianowanego na to stanowisko ze stanowiska inspektora szkolnego, winien być uwzględniony dodatek, przewidziany w art. 49 teje ustawy uposażeniowej. Sposób uwzględnienia powyższego dodatku nie jest analogiczny ze sposobem, wskazanym w ust. 2 art. 6 ustawy uposażeniowej z 5 grudnia 1923 r. (Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 19.III. 1930 r. L. Rej. 4460/27).

11) W wypadku, przewidzianym w § 1 art. 21 ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów z 5 grudnia 1923 poz. 1107 Dz. Ust., zaliczenie czasu służby w formacjach wojskowych polskich nie jest uzależnione od poprzedniego pozostawania w służbie b. państw zaborczych. (Wyrok z 13.V. 1930 r. L. Rej. 2758/28).